

[Tholstrup.]

duet. Jeg har forstået af en tidligere tale, det ærede medlem har holdt her i dag, at han er modstander af, at man smider om sig med samfundets penge, men det lader altså ikke til, at det gælder, når det drejer sig om Køge og Kolding. I stedet for at slå endnu bedre fast, at man skal køre forsigtigt overalt, ikke kun på de steder, hvor der er sat skilte op, vil man altså lave den slags restriktioner. Færdselskultur skal opelskes. Kultur kan ikke fremmes med tvang. Enhver form for kultur står i forbindelse med frihed, og det er for smed at rette bager, hvis man vil indskrænke friheden for bilisten til selv at bedømme, hvad der er en forsvarlig hastighed, når baggrunden for kritikken af færdslen slet ikke er for stor hastighed, men drukskenskab. Hvorfor skal samtlige bilister underkaste sig hårde restriktioner, blot fordi 2-3 pct. drikker for meget? På dem virker skiltene alligevel ikke! Den mand, der er mere eller mindre bedugget, tager ikke hensyn til, om der står et skilt, som siger, at der kun må køres med 40 eller 50 km's hastighed. Medens man ikke tør lade folk selv bedømme, om hastigheden er forsvarlig, overlader man dem gerne selv at bedømme, hvor megen spiritus de kan indtage og indeholde uden at kunne kaldes uegnede til motorkørsel.

Jeg har ikke noget imod, at folk selv bestemmer, hvor meget de vil drikke, når de holder sig inden døre, men det er, når de kommer ud i trafikken og navnlig bag ved et rat, at de bliver farlige, og det er det, vi må hindre. Da maksimalhastigheds-skiltene således er ganske uden virkning over for de virkelig farlige i trafikken, må de anses for inderlig overflødige i øjeblikket, men på lang sigt er de til skade, idet færdselskulturen lider ved hårde restriktioner.

Jeg henstiller derfor, at man stemmer imod ændringen af § 57, som i forvejen giver mulighed for, at justitsministeren under særlige forhold kan ansætte maksimalhastigheder.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Må jeg takke udvalget for dets arbejde. Det har taget lang tid, også længere tid end jeg havde troet, med disse let overskuelige ændringer af den gældende lov, men nu er vi kommet igennem arbejdet, og jeg skal

uden nogen form for begejstring anbefale de stillede ændringsforslag.

Må jeg om den fremtidige ordning for de motorsagkyndige blot sige, at som også nævnt af enkelte af de ærede ordførere blev der allerede i december 1955 nedsat et udvalg, som skal arbejde med disse problemer, og jeg for mit vedkommende mener ikke at kunne tage stilling, førend udvalgets betænkning foreligger. Men jeg vil gerne tilføje, hvad jeg også tidligere har givet udtryk for, at jeg meget vel forstår og også deler den betragtning, at der utvivlsomt hidtil har været stillet for store kvalifikationskrav til de personer, som har været motorsagkyndige, og at en lempelse på dette område vil være både praktisk og rigtig.

Hvad angår lovforslagets § 1 om ændringen af færdselslovens § 57, stk. 4, fik jeg en række råd, og jeg er meget glad for, at det var råd, for hvis det havde været direktiver, havde jeg været meget vanskeligt stillet, idet de ærede ordførere, der beskæftigede sig med denne side af sagen, faktisk alle var uenige.

Jeg forstod det ærede medlem hr. Vagn Bro derhen, at han ønskede, der skulle tages hensyn til alle lokale ønsker, medens en anden æret ordfører, vistnok det ærede medlem hr. A. C. Normann, advarede mig imod at lytte for meget til de lokale ønsker. Det ærede medlem hr. Stæhr Johansen ville have så få skilte som muligt, hvorved han kom i konflikt med begge de andre ordførere. Jeg er derfor yderst taknemlig for, at der her alene er tale om råd, og jeg tør måske henvise til, at der i princippet er taget stilling til dette spørgsmål i bemærkningerne til lovforslaget, uden at jeg har bemærket mig, at nogen er gået imod disse betragtninger.

Endelig vil jeg, idet jeg også takker det ærede medlem hr. Lynnerup Nielsen for hans tilslutning til lovforslaget, gøre nogle ganske enkelte bemærkninger til det ærede medlem hr. Tholstrup. Hvis det ærede medlem — og det vil jeg gå ud fra han har — har et eksempel på, at der er afsagt dom, hvorefter en person er frifundet med en spritpromille på 1,86, ville jeg sætte uhyre pris på at blive bekendt med dette tilfælde, fordi jeg da ville lade det undersøge, og navnlig få undersøgt, hvorfor en sådan sag